

Riksbankschef Stefan Ingves minusränta har bidragit till att kronan försvagats kraftigt de senaste åren. Foto: Anders Ahlgren

En stark valuta är ofta ett tecken på att ekonomin går bra. Det var också vad ekonomin gjorde i Sverige efter finanskrisen.

På lång sikt är det som sagt inflationen som styr kronans utveckling. Men på lite kortare sikt påverkas kronan även av andra faktorer, enligt Klas Eklund. Om Sverige till exempel exporterar mer än det importerar eller om många investerare dras till landet för att köpa allt från fabriker, affärer, aktier och obligationer så stärks valutan.

Och det var precis vad den gjorde åren efter finanskrisen.

Men innanför väggarna på Riksbanken var man orolig. Precis som många andra centralbanker hade Riksbanken svårt att få upp inflationen. Globalisering och näthandel hade gjort det svårt för företagen att höja sina priser.

Riksbankschef Stefan Ingves såg med stor oro på utvecklingen. Han hade varit med om att rädda de svenska bankerna under 90-talskrisen. Nu ansåg han att Sveriges förmåga att hålla inflationen stabil kring målet var ett av de allra viktigaste skälen till varför svensk ekonomi gått från klarhet till klarhet de senaste tjugo åren.

Det var inte alla som höll med honom.

– Ett trovärdigt inflationsmål är bra för samhällsekonomin, förklarade han förra året för politikerna i riksdagens finansutskott för att försvara bankens kontroversiella beslut att sänka räntan till minus ett par år tidigare.

Vad gör man då om man tycker att inflationsmålet måste värnas till varje pris? Man försvagar kronan. En svag krona gentemot andra valutor ökar nämligen importpriserna. Och därmed inflationen.

Därför sänkte Stefan Ingves räntan till under noll. Han har också länge hotat med att börja sälja kronor för att försvaga valutan ytterligare om den blir för stark.

Budskapet har varit tydligt: inflationsmålet är heligt och Riksbanken står redo att göra nästan allt i sin makt för att nå det.

Vad som händer med kronan är inte bankens problem.

Bengt Dennis avsikt med den rekordhöjda räntehöjningen var att stärka kronan genom att locka investerare med hög avkastning. Foto: Dan Hansson

När Bengt Dennis höjde räntan till 500 procent var tanken att stärka kronan genom att locka investerare med hög avkastning. Nu är målet alltså det motsatta. Stefan Ingves har sänkt räntan och köpt nästan hälften av alla svenska statsobligationer för att hålla kronan svag. Minusräntan har också gjort att svensk inflation har ökat något mer än i till exempel euroområdet, vilket pressat kronan.

Resultatet talar sitt tydliga språk. De senaste sju åren har kronan tappat 30 procent mot euron och femtio procent mot dollarn. Och i dag är kronan ännu svagare än efter beslutet att släppa kronan fri i början av 90-talet. Extremexemplet är den schweiziska francen som sedan 70-talet har stärkts med nästan 900 procent mot kronan. För femtio år sedan kostade en schweizerfranc drygt en krona. I dag kostar den drygt nio.

– Schweiz har på flera sätt varit Sveriges motsats och har under långa perioder haft lägre inflation än i omvärlden, säger SEB:s Richard Falkenhäll.